

ÁCS JENŐ

Mit kezdjünk ama égi fénnel?

R. M. emlékére

*A vér szaga megjön, és itt marad velem,
mit számít nappal, mit éjszaka?
e zord párázat testvérem nekem.
a kor-szellem ez, préda évada.*

*Ó, kő-csüggedés, lám, az értelem,
az agy lapoz a rezzent anyaölben,
kit érdekel, a magzat fénytelen,
és éjnap süt a méhi, élő völgyben.*

*És angyal-álom sem segít nekünk,
mit kezdjünk mi ama égi fénnel?
nem bókölő öldöklő kezünk,
testünk-lelkünk tele testvér-vérrel.*

Nyúlánk a fény

*Ó, nyúlánk a fény, magasló.
abogy bír, fölfelé zubog,
s lesz mennyei aranyló,
mézikra-szem: nyugodt.*

*A kezünk rezzenetlen,
az éri-vér-rend subog,
az idő észrevétlen,
sűrű-csönd: titok.*

*A csillagok leesnek,
szemünk eltántorul,
szeget szegeznek,
a csont-kín kivirul.*